

ת"פ 31861/10/16 - מדינת ישראל - מרחב תביעות נגב נגד חליל חטיב

בית משפט השלום בבאר שבע

24 ינואר 2017

ת"פ 31861-10-16 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)

ת"פ 24238-10-16

ת"פ 31898-10-16

מספר פל"א 448687/2016

מספר פל"א 454972/2016

מספר פל"א 454994/2016

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל - מרחב תביעות נגב
ע"י ב"כ: עו"ד אטיאס

נגד
הנאשם
חליל חטיב (עציר)
ע"י ב"כ: עו"ד רפאלי

<#2#

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של גניבה מרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה (שתי עבירות).

על-פי המתואר באישום הראשון - בתאריך 21.10.16 בין השעות 00:00-23:00 לערך, התפרץ הנאשם לרכב פז'ו השייך לאלעד עטיה (להלן: "המתלונן") אשר חנה מחוץ לבית הוריו ברח' כלנית 4 באופקים, בכך שפתח דלת הרכב שהייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס דרכה לתוך הרכב. במעמד זה גנב הנאשם מתוך הרכב מטען נייד וטלפון נייד מסוג "סמסונג", בכך שנטל ונשא אותם במרמה, ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשלולם שלילת קבע. עוד צוין באישום זה כי הרכוש הושב לבעליו.

על-פי המתואר באישום השני - בהמשך לאמור באישום הראשון, נכנס הנאשם לחצר בית משפחת עטיה וגנב עשרה שקים שהכילו בקבוקים ופחיות למחזור בשווי 900 ₪, בכך שנטל ונשא אותם במרמה, ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשלול אותם שלילת קבע. את האמור ביצע הנאשם בכך שלקח מספר שקים, החביאם בבית, וחזר חלילה לבית משפחת עטיה עד להשלמת העברתם של עשרת השקים. עוד מתואר באישום זה כי הרכוש הושב לבעליו.

על-פי המתואר באישום השלישי - ביום 18.10.15 עובר לשעה 00:00, הותיר נרקיס אברגל (להלן: "המתלונן") את אופניו החשמליים מסוג "LIANMEI" בכניסה לבניין ברחוב גיבורי ישראל באופקים. בסמוך למועד זה גנב הנאשם את

האופניים, בכך שנטל אותם בכוונה לשללם שלילת קבע. גם ביחס לאישום זה מתואר כי הרכוש הושב לבעליו.

לא הייתה הסכמה לעניין העונש, וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש

באת-כוח המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנתה לערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, הזכות לקניין ופגיעה בתחושת הביטחון האישית. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ביקשה באת-כוח המאשימה לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירות שבוצעו כלפי מתלוננים שונים בהפרש של שלושה ימים, וזאת בסביבת מגורי הוריו של הנאשם. בשל כך גם עתרה לקבוע מתחם נפרד לאישומים 1 ו-2, לצד מתחם נפרד לאישום מס' 3. לדבריה, גם אם אין המדובר במעשים שקדמו להם תכנון ומחשבה, הנאשם הפגין "דבקות במשימה" מקום בו לקח מחצר בית משפחת עטיה שק מלא, החביאו, ושב אל החצר לקחת את השק הבא, ובסך הכול עשרה שקים במספר. עוד ביקשה ליתן הדעת לכך שבשני האישומים הראשון והשני מדובר במי שנמנים ממשפחת עטיה, ומשכך הפגיעה בתחושת הביטחון גדלה, אפילו הדבר נעשה באופן אקראי. בשל כל אלה סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין האישומים הראשון והשני מן הראוי שינוע בין 6 ל-14 חודשים מאסר בפועל, ואילו בגין המפורט באישום השלישי - מתחם הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד שמונה חודשים מאסר בפועל. בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, הפנתה לעברו הפלילי המכביד אשר יש בו כדי לקבע את עונשו במרכזם של אותם מתחמים, לצד ענישה נלווית.

בא-כוח הנאשם מנגד הפנה להודאתו של הנאשם ונטילת האחריות אשר מצאה ביטוי גם בהחזרת כל הרכוש, ללא יוצא מן הכלל. ביחס לפריצה לרכב ציין כי מדובר בפתיחת הדלת שהייתה סגורה ולא נעולה, מבלי גרימת כל נזק, כאשר כמכלול ניתן לומר שמעשיו מצויים במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא. אכן לנאשם עבר פלילי. יחד עם זאת, הרשעתו האחרונה בגין עבירות רכוש הנה משנת 2013 בגין מעשים שבוצעו בשנת 2010. מדובר בנאשם שנסיבות חייו אינן פשוטות כלל ועיקר, בכללן העדר דמות אב, היותו בן מיעוטים בסביבת מגורים שבה חבר לאוכלוסייה שולית. בנסיבות אלו מתחם העונש ההולם צריך לנוע מענישה צופה פני עתיד ועד תקופת מאסר קצרה. גם אם אין לנאשם אופק טיפולי עכשווי, הנאשם באופן אישי עושה מאמצים להתנהל באופן נורמטיבי, דבר הנתקל בקשיים גם על רקע היותו מוכר בעיר כמי שמעורב בעבירות פליליות. המדובר במי שעצור תקופה בת שלושה חודשים, וניתן להסתפק בתקופה זו כמענה לשיקולי הענישה השונים, ולמצער להוסיף עליה תקופת מאסר קצרה.

הנאשם מצדו הביע צער על מעשיו, וציין כי בעת ביצוע המעשים פעל תחת השפעת סמים. ברצונו לעזוב את העיר אופקים ולהתחיל דף חדש במקום אחר, שכן המשטרה אינה עוזבת אותו בשקט. במסגרת מעצרו מנסה לשרוד. כל צד הביא פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בהתאם למבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק" סבורני כי יש לקבוע מתחם עונש

הולם אחד למכלול מעשיו של הנאשם וזאת הגם שמדובר במספר אישומים ובמעשים שבוצעו כלפי מתלוננים שונים. מסקנה זו מבוססת מתוך התרשמות בית המשפט כי מדובר במסכת עבריינית אחת של עבירות רכוש, העבירות מבוצעות בהפרשי זמן קצרים יחסית באותה סביבה, על רקע דומה. כפי שצוין בעניין ג'אבר, ההגדרה לתכנית עבריינית אחת: **"רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, כללו מעשים שונים, ביחס לקרבת שונים ובמקומות שונים, הכול כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת"**. ודוק, רף הענישה המקסימאלי הרלוונטי במקרה בו נקבע שמדובר באירוע אחד, יכול ויהיה מורכב מצירוף העונשים שניתן להטיל בגין כל אחד מן המעשים.

לגופו של עניין ועל-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית-המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים, בכללם קניינו של אדם, ביטחונו, פרטיותו וכן בערך של תחושת הביטחון האישית.

הפסיקה חזרה וציינה, כי מעבר לפגיעה הקניינית, עבירות רכוש פוגעות בתחושת הביטחון האישית של האזרחים ובסדר הציבורי. ראה לעניין זה ראה בין היתר ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ. אורן ואזנה ואח'** [פורסם בנבו] נפסק, כי:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש"... הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר..."

ביחס לעבירה של גניבת אופניים יפים דברי ביהמ"ש המחוזי בת"פ 256/08 מ"י נ' חליל (:)

"אין להקל ראש גם בעבירת גניבת האופניים. יש ונוטים להתייחס לעבירות כגון דא כאל זוטות; ואולם, פגיעתן של עבירות שכאלו בציבור וברוחותו, פגיעה קשה היא. יש צורך בענישה הולמת על מנת להרתיע מלבצע עבירות שכאלו".

עוד ר' דברי בית-המשפט בעפ"ג 20738-08-14 שם צוין כי:

"אין לזלזל אף בנזק של הרכוש ובפרטיות של מקרים אלו. מבחינת הפגיעה בפרטיות יש דמיון וקרבה בין עבירות אלו לבין העבירות של פריצה לדירה".

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם הרי שבדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר המגיעים לכדי מספר שנים. יחד עם זאת, בגדרי ה"שדרה המרכזית" הנהוגת בעבירות בהן הורשע, מתחם העונש ההולם יכול וינוע בין מספר חודשים מאסר

שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנה וחצי מאסר ואף למעלה מכך. על דרך הכלל בתי משפט נותנים דעתם לשאלה האם העבירות בוצעו בצוותא חדא, אם לאו, האם מדובר במעשים מתוכננים, האם מדובר בעבירות שבוצעו בתחכום, תוך שימוש בכלי פריצה ייעודיים, מידת הנזק וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה.

ביחס לכך ראה בין היתר רע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל**, רע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל**, רע"פ 4329/02 **כהן נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5313/12 **שווקי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 7949/04 **קרמנצקי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31.10.13) ות"פ 20905-03-12 **מדינת ישראל נ' חאמד עיד** (27.1.13).

ביחס לעבירות של גניבת אופניים ראה- ת"פ 14190-05-13 **מ"י נ' שושן**- ביהמ"ש גזר 8 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בשני אישומים בעבירות של נסיון גניבת תיק, הסגת גבול וכן גניבת אופניים חשמליים. וכן ראה ת"פ (ראשל"צ) 60264-10-13 **מדינת ישראל נ' גריף** (3.11.14), הורשע נאשם בניסיון גניבה והסגת גבול כדי לעבור עבירה, וכן צירף תיק בו הורשע בעבירת גניבה של אופניים. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות רכוש. נידון ל- 7 חודשי מאסר מחציתם במצטבר לעונש אחר שריצה הנאשם, ועונשים נלווים.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני של עבירות בכגון דא. ככל שהדבר נוגע לעבירת ההתפרצות לרכב ולקולא הרי שאין המדובר בהתפרצות מתוכנמת, תוך שימוש בכלי פריצה ייעודיים. כך גם לא מדובר בכניסה "אלימה" אגב ניתוח שמשות הרכב. המדובר למעשה ברכב שהיה סגור אך לא נעול. עוד תילקח בחשבון העובדה כי ביחס לכל האישומים הרכוש הושב לבעליו. הנאשם מבצע את המעשים המיוחסים לו לבדו, כאשר על-פי הנלמד אין המדובר במעשים מתוכננים. כך הם פני הדברים ביחס לאישום השני שבו נכנס הנאשם אל תוך חצר הבית של משפחת עטיה וגנב שקים ובהם בקבוקים למחזור ששוויים הכולל, מבלי להקל ראש, אינו רב. אשר לאישום השלישי, הנאשם נטל את האופניים שכפי הנראה הושארו ברחוב מבלי שהיה צורך לשבור מנעול או להתגבר על אמצעי אבטחה כלשהו.

מנגד ולחומרה לא ניתן להתעלם מהשילוב הגלום באישומים 1 ו-2, המלמד על מי ששם לו למטרה באותו לילה צבירת רכוש רב ככל הניתן, דבר הנלמד מההתפרצות לרכב ובהמשך - גניבת השקים.

באישום הראשון הנאשם גונב טלפון נייד יחד עם מטען. בהקשר לכך כבר נכתב רבות ביחס לעובדה כי טלפון בימינו אנו כבר מזמן אינו משמש אך לצורך ביצוע שיחות, וגניבתו כוללת בחובה פגיעה פוטנציאלית בפרטיות, ולעיתים אף אובדן פרטים אישיים, צילומים וכיו"ב. עוד יוער כי גם אם לא הובאו ראיות לכך, גם עלותו של טלפון סלולארי אינה זניחה, ויכול ולעיתים שוויו יהיה רב.

אמנם מדובר בעבירות רכוש, אך יחד עם זאת עבירות אלו יכול ותדרדרנה לכדי עבירות אלימות של ממש היה והנאשם ייתקל בבעל הרכב אשר ינסה למנוע גזילת רכשו או את בריחתו עד להגעת כוחות המשטרה, והיו דברים מעולם.

אשר לאישום השני, לא ניתן להתעלם מן התעוזה הגלומה במעשיו של הנאשם, אשר פעם אחר פעם חזר אל ביתם של המתלוננים, לקח שק, החביאו וחזר שוב ליטול את השק הבא. אכן, הערך הכולל של אותם שקים אינו גבוה באופן יחסי. יחד עם זאת, מדובר באלפי בקבוקים (דבר הנלמד מהשווי הכולל והפיקדון עבור בקבוק יחיד), שלצורך איסופם יש להניח הושקעו תשומות רבות.

הנאשם טוען כי ביצע את המיוחס לו תחת השפעת סמים. בהקשר לכך, ברי כי הדבר אינו יכול לשמש סיבה להקלה בעונשו, וגם אם הנאשם אכן מכור לסמים אל לו לשעבד את רכוש הציבור כחלק מאותה התמכרות. יתר על כן, כפי שפורט לעיל התנהלותו של הנאשם מלמדת דווקא על מי ששלט במעשיו, ואף פעל בכוונת מכוון למקסם את הרווח שלו מהפריצה לרכב והסגת הגבול לחצר.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו אשר יש בה משום נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. חיזוק לאותה נטילת אחריות ניתן למצוא בכך שהנאשם, כפי הנטען מיזמתו דאג להחזיר את הרכוש בכל אחד ואחד מן האירועים, ובהקשר לכך יפים דברי כב' השופט חיים כהן בע"פ 397/75 **מיכאל צור נ' מדינת ישראל**:

לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל כמוהו כטובל ושרץ בידו, אבל מי שעושה להשבת הגזלה, וידו וידיו וחרטתו חרטה.

לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות, עליהן עמד בא-כוחו, בכללן העתקת מגורי המשפחה מרצועת עזה לעיר אופקים, העדר דמות אב ומעטפת תומכת.

מנגד ולחומרה יש ליתן הדעת על עברו הפלילי המכביד, הכולל 17 הרשעות קודמות במגוון עבירות, בדגש על עבירות סמים ורכוש (דבר המאפיין התנהלותם של נרקומנים רבים אשר לצורך מימון הסם פוגעים ברכוש הזולת). שמונה פעמים נגזרו על הנאשם עונשי מאסר, לצד עונשים נלווים, דבר שלא היה בו כדי למנוע את הסתבכותו של הנאשם פעם נוספת בעבירות דומות. משקלו של עבר זה ימותן, בשים לב לכך שהרשעתו האחרונה בעבירות רכוש הנה בגין מעשים משנת 2012 ותקופות קודמות.

בתיק זה לא התבקש תסקיר אשר יהיה בו כדי לפרוש את מלוא התמונה הצריכה לעניין, בדגש על מידת התמכרותו של הנאשם לסמים, הזדקקותו להליך טיפולי בתחום זה, ויכולתו להירתם להליך שכזה. בין כך ובין כך, ברי כי אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

שילובו של העבר הפלילי יחד עם שימוש בחומרים משני תודעה שלא קיבל מענה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד. לא בלי קשר, יש להצר על כך שהנאשם עודנו מטיל האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים, בכלל זאת תוך הפניית אצבע מאשימה למשטרה באופקים אשר מתנכלת לו, לטענתו, נוכח עברו הפלילי.

בעבירות רכוש יש צורך בהטלת עיצומים כספיים כואבים, שיהיה בהם כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בצבירת רכוש על חשבון הזולת. בעניינו של הנאשם שבפניי, נוכח השבת הרכוש, נוכח מצבו הסוציו-אקונומי הקשה, ומטעמים שלפנים משורת הדין, הקנס יהיה במשורה.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) עשרה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 22.10.16;
- (ב) ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון;
- (ג) שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע;
- (ד) ₪ 1,000 קנס או חמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17.

ניתן צו כללי למוצגים ליחידה החוקרת - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט